

Kiss Anna

Kövek, források a falból, tünemények, nap útját, hold útját járó garaboncok

(Téblábolások Toót-Holló Tamás könyve körül)

Illetve az oktalan kérdés: hogy lehet halálok halálával élni, eget, földet, föld alattit bejárni egy világgá táguló szobában, s visszaesni ugyanoda, hogy újra s újra át a Szivárvány Kapuján, a Tejes Út Kapuján, földi résen, lyukakon...?!

Tudják a göncös, gubancos bánatok, gördülő kő-robajok, posztmodern lázak, Hunor, Magor, minden halhatatlanjaink, meg a Tao!, de itt történnek veszekedett dolgok, hogy az oldalba vágott Világ szépen járó tengelyére mindhárom időben visszakerüljön.

Mert az Átkok Földjét mi lagnánk – végül is. Eszement garaboncok, jóféle, gyöngybeli gyöngy hitvest párszor falba falazó kőmíjesek – mi, jövő-menő valódi valók, hol a csípők malom-forgása, falba vettetés nagy szakrális izé. Mégis, az egyetlen, a jól megszorított nélkül babot sem ér, ő meg világgá eredt tőlünk bizony, s ez nagy, be nem kalkulált bökkenő.

Folyik a csap derekasan, s a jó nedű – veszve, fene erővel változik erővé a sárkány, ki e mai világban legfeljebb félreértés, a többi meg sötétben. Akkor meg mire álmódott Teremtő Atyánk kerek világot, öltöztette fel mítoszhozok hadával, tágabb valókkal való, arany meséivel?!

Na, ez volna a kicsit sem oktalan kérdés. De hagyjuk inkább!

Még jó, hogy ilyen könyveket olvasni lehet, leküzdve ezerszám oldalait, még értve is!, még nagyapám, még magam is, megtoldhatnánk tótágast látott ezzel-azzal.

Mert a tudás nemcsak kiadói bátorságból, nyomdából jön kifelé, ha onnan – is. Miért áldassék, okkal dicséressék! Úgy legyen!

